8 DE MAIG: ELECCIONS MUNICIPALS

De campanya amb els alcaldables

Solé Tura celebrà Sant Jordi signant biografies electorals

A.M.

Barcelona.— L'alcaldable del PSUC va passar la festa de Sant Jordi, que també és la seva, recorrent llibreries i signant el llibre sobre la campanya electoral que ha escrit Ignasi Riera, *Jordi Solé Tura, l'home, el país, la ciutat*. «Un llibre de vint-i-quatre hores», recalca l'ex-diputat.

«Aquesta campanya és molt més estimulant que la campanya de les legislatives, en la qual vaig participar; aquella era més genuïna. Ara faig una campanya visitant barris i parlant amb la gent. El nostre pressupost electoral és limitat en comparació amb el dels altres partits, set milions de pessetes».

Una llibreria del Paral·lel, una de la Diagonal, una tercera al carrer Cardenal Casañas i uns minuts a la parada que el partit havia muntat a la Rambla el van ocupar tot el matí. Abans, havia assistit a la recepció de la Generalitat. La vigília s'havia celebrat la festa dels tres Jordis que formen part de la candidatura.

«Aquestes d'eucaliptus i aquestes d'herbes». Va triar les pastilles d'herbes que un dels membres de l'equip de campanya li havia comprat. «Tinc la gorja destrossada d'ahir a la nit, va durar fins a la matinada».

Allí, davant d'unes dues mil cinc-centes persones, aquest professor de dret polític va fer pas a la rauxa: «Si surto elegit alcalde, totes les persones que m'hagin votat i m'ho demostrin amb un certificat tindran barra lliure durant sis dies als bars de Barcelona».

SIPSUC

D'esquerra a dreta, Jordi Cunill, Antoni Gutiérrez —aquest, candidat al Senat—, Jordi Solé Tura i Jordi Borja

«Perspectiva d'Estat a l'Ajuntament»

Diputat des del començament de la democràcia, ha participat en la redacció de la Constitució i de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. «L'Estatut, el vàrem fer entre Martín Toval, Roca Junyent i jo. L'experiència legislativa em serà necessària a l'Ajuntament. L'Ajuntament de Barcelona és una entitat política que necessita una perspectiva d'Estat».

«Recordes els començaments del partit? Quins temps!, Jordi». Una fan. Una dedicatòria. Eren les adhesions dels amics, dels coneguts.

«Acaba, que ens esperen». —Eulàlia Calçada, la seva dona, ha decidit acompanyar-lo. «Cap any per Sant Jordi no ens hem separat. Sí, celebrem el sant, és el nom, és part de la personalitat d'un mateix».

— «Estic convençut que l'esquerra guanyarà; aleshores, la incògnita és si l'alcalde serà en Pasqual Maragall o seré jo. Hi ha qui em diu que somio truites, però les opcions són aquestes. El PSUC presenta una candidatura sòlida. En Jordi Borja, Lali Vintró. Les finances municipals estan polaritzant la campanya. Nosaltres creiem que el sistema tributari no és just i que cal augmentar la participació en els recursos generals de l'Estat, encara que allò que realment ens preocupa és la descentralització i la participació. D'aquests punts, tothom en parla, però cal prendre mesures perquè és un aspecte que no ha funcionat.»

— «El que més m'ha impressionat d'aquesta campanya és la visita a la Zona Franca; va ser enormement interessant, i, quan dic zona franca, dic cases barates i tota la problemàtica humana i de qualitat de vida. Fins ara no havia tingut cap contacte amb la problemàtica de cada barri».

No havia comprat cap llibre. «Me n'han regalat un d'en Gerena que no he pogut llegir, però tinc el d'en Vázquez Montalbán».

Segona setmana de campanya

Trias repta Maragall a un debat ràdio-televisat

Comas acusa l'alcalde d'incompliment

Barcelona.— Ramon Trias Fargas, candidat de CiU, reptà públicament Pasqual Maragall, candidat socialista, a un debat públic i amplament difós, bé per ràdio, bé per televisió, perquè creu que «sense menysprear els altres adversaris, és clar que els únics que aspirem a l'alcaldia som ell i jo».

En un dinar amb la premsa, Trias comentà els resultats d'una enquesta feta no fa gaire per l'equip de CiU, enquesta que, tot i posar els socialistes en primer lloc, situa Convergència en un segon lloc molt pròxim (a quatre punts), mentre que AP és la tercera força, sense arribar al 10 per cent, i ERC i PSUC se situen molt poc per sobre del 5 per cent necessari per a obtenir representació municipal.

Trias Fargas va comentar les declaracions de Julio Feo i va dir «Si el president Pujol és el número 15, caldrà pensar que el senyor Maragall és el número 97, a Madrid, i així poca força hi pot fer».

D'altra banda, Antoni Comas, també candidat convergent, ha fet unes declaracions a l'agència Europa Press on diu: «L'alcalde de Barcelona ha incomplert les seves promeses, ja que els trenta mil milions de pessetes del govern de Madrid atorgats per l'acord que signaren l'Administració central i l'Ajuntament no han arribat». Segons Comas, aquest incompliment comportarà l'augment dels impostos municipals, car les teories del govern de Madrid donen per fet que els dèficits de les corporacions han de ser pagats no amb fons de l'Estat, sinó amb una puja dels impostos, i això a Barcelona «voldrà dir pagar més, a sobre que ja és la ciutat de l'Estat que més paga».

SICIU

Ramon Trias Fargas i la seva muller al pati del palau de la Generalitat, on van comprar la rosa de Sant Jordi

Gremi d'alimentació

ERC promet d'elimnnar l'impost de radicació

Barcelona.— En una conferència feta al Gremi de Detallistes de l'Alimentació, el candidat a l'alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona per Esquerra Republicana de Catalunya va donar a conèixer quins són els punts rellevants del programa electoral relatius a comerç.

En la eva intervenció destacà la preocupació per l'evolució de la competència en matèria comercial a la nostra ciutat. «Nosaltres, que defensem aferrissadament la llibertat i, al seu torn, la iniciativa privada, estem convençuts, però, que això no pot justificar un capitalisme salvatge. No ens agrada l'intervencionisme ni tampoc la competència per la competència. Cal evitar que el dret a guanyar-se la vida dels petits comerciants sigui anul·lat per grans empreses multinacionals. Convé, per tant, introduir certes cauteles. Nosaltres ho farem des de l'Ajuntament mitjançant una política d'urbanisme comercial que tingui en compte el concepte de saturació pel que fa al foment del comer».

Ordenances fiscals

Especificà també l'interès que sent com a candidat pel futur del comerç barceloní i, doncs, per l'increment de la càrrega tributària. Sobre això digué: «L'augment de les ordenances fiscals, particularment aquests últims anys, ha estat prou elevat, a causa dels acords nascuts de les propostes dels convergents i dels socialistes. Seria fàcil de dir que nosaltres les reduirem. Però, com que som realistes, el que prometen és congelar-les i, seguint un procés de racionalització, evitar, alhora, les mancances d'equitat. De fet, totes les finances municipals s'han de redreçar i, en aquesta via, nosaltres, a l'Ajuntament, volem posar fi, entre d'altres coses, a l'impost de radicació.»

Seguretat ciutadana

Ja en el col·loqui i preguntat pels diferents aspectes que comporta la seguretat ciutadana, Joan Hortalà afirmà: «Sense seguretat ciutadana no pot florir el comerç. Aquest és un problema que afecta totes les administracions: la central, l'autonòmica, i la municipal». Acabà dient: «Des de l'Ajuntament, tanmateix, farem que la Guàrdia Urbana sigui un cos d'amics del ciutadà i que les seves actuacions siguin més grates per a ells i per a tothom, que no siguin de tipus sancionador sinó, més aviat, de tutela, de regulació i de vigilància.

VOTAR ÉS VOTAR
ERC
ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA
PER UN AJUNTAMENT COM CAL

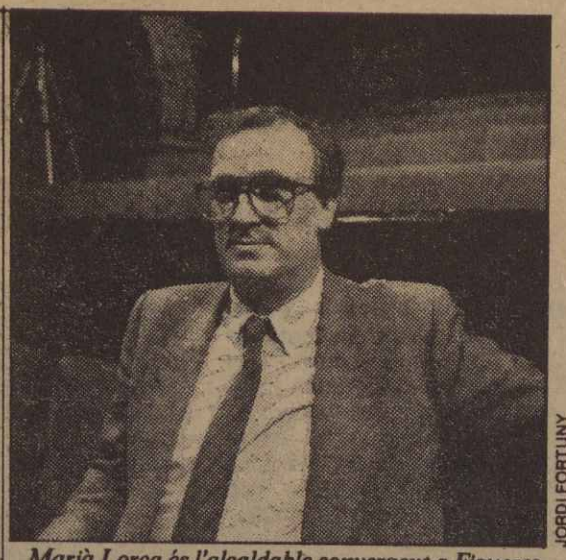
8 DE MAIG: ELECCIONS MUNICIPALS

L'ALT EMPORDÀ

Costa Brava i Dalí, mites dels empordanesos

Malgrat que es dolen del desordre urbanístic heretat, cap partit de l'Alt Empordà, ni de dreta ni d'esquerra, no s'atreveix a criticar la Costa Brava, que es considera la font principal d'ingressos de la comarca. Amb el Salvador Dalí passa igual: tothom coincideix a lloar-lo perquè ha fet conèixer el nom de l'Empordà arreu del món

Marià Lorca és l'alcaldable convergent a Figueres

JORDI FORTUNY

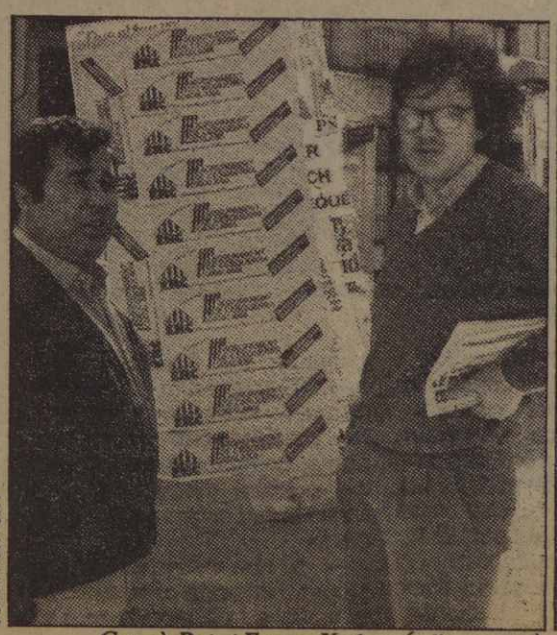
Jordi Fortuny
Enviat especial

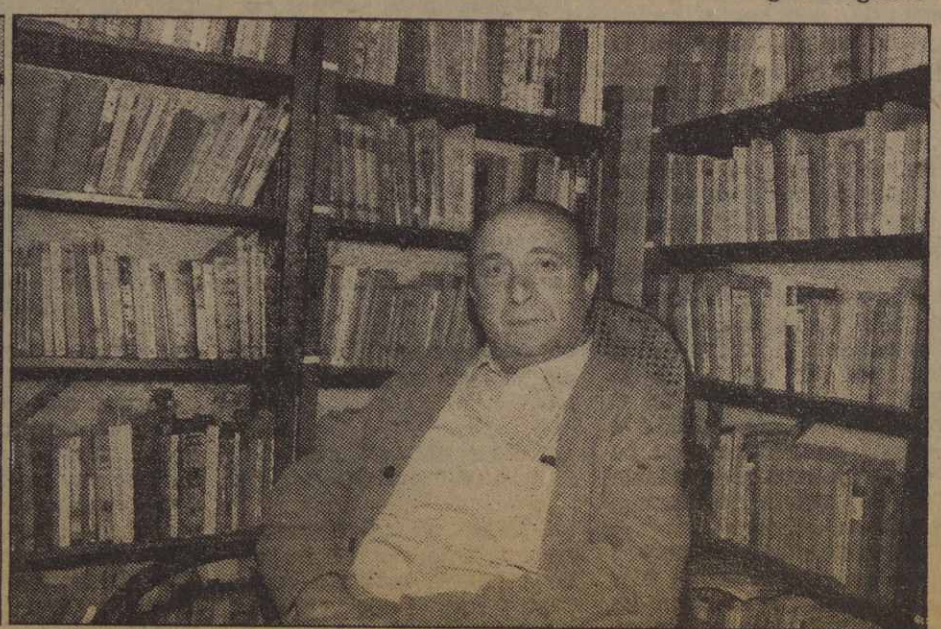
L'any 1931 Pau Vila es referia a Figueres —en una conferència pronunciada a Granollers— qualificant la capital empordanesa de «centre comarcal secular, ciutat representativa de l'esperit de la terra». No cal que nosaltres hi afegim res més, perquè amb la seva definició, sòbria i exacta, Vila ja ho deia tot. Ara bé, des de l'any 31 —el de les eleccions municipals més sonades d'aquest segle— fins ara ha plogut molt.

Figueres ha continuat essent el centre comarcal, evidentment, absorbint fins i tot la població empordanesa que ha abandonat el camp. Actualment té el doble d'habitants que els anys trenta (dades del 1981: 30.412 h), molts dels quals són immigrats d'origen no català que hi han anat a viure atrets per una activitat econòmica important.

Però hi ha dues fites que han tingut una influència definitiva en el creixement de Figueres i que es respiren en l'ambient: l'any 1965, la consolidació definitiva de la Costa Brava com a centre turístic internacional, i el 70 la inauguració del Teatre Museu Dalí. Són dos fets que han tingut un pes en la configuració de la ciutat i la comarca potser comparable amb el que tingué en el segle XVIII la construcció del castell de Sant Ferran.

Tant la dreta com l'esquerra han ben alerta que no se'ls escapi cap crítica al complex turístic de la Costa Brava —tret de les queixes per l'herència urbanística—, perquè quasi tota la població en depèn econòmicament. Igualment, Dalí és un monstre intocable».

JORDI FORTUNY

Germà Baig i Ferran Ymbert (a l'esquerra), candidats d'ERC-Nd'E, i Emili Pallach (a la dreta), alcaldable del PSC a Figueres

Figueres
Pugna entre el diputat Lorca i el germà d'en Pallach

L'afluència de visitants a Figueres, ciutat natal de Dalí, ha accentuat el seu caràcter de centre de serveis fins a l'extrem que avui els figuerencs expliquen amb orgull que és la població amb més botigues *per capita*. «Aquí pots trobar sabates tant o més bones que les de Barcelona, i ja no parlem de Girona», posen com a exemple.

El comerç i la seva actitud oberta envers tot allò que ve del nord han fet dels figuerencs una gent que «sap tractar» els de fora, sense cap dels injustificats complexos d'inferioritat que de vegades es detecten fora de l'àrea barcelonina. Aquests dies de campanya electoral, però, pot copsar-se una certa desil·lusió a causa del fet que les candidatures són en general «pobres» i fan la sensació que els partits no han sabut o no han pogut estar a l'alçada de les circumstàncies.

Això, unit al fet que les eleccions siguin en diumenge, fa témer una abstenció important, que pot decidir els resultats electorals a favor d'un partit que, en realitat, no sigui majoritari. Les forces a Figueres estan molt igualades entre socialistes i Convergència i Unió. Aliança Popular, que és una novetat, i l'Agrupament de l'Esquerra Catalana, que n'és una altra —Esquerra Republicana més Nacionalistes d'Esquerra—, poden fer decantar la balança a l'hora de la veritat. PSUC i PCC es troben més aviat amb la preocupació de veure quin dels dos pot treure regidor davant d'un PSC en els xucla quasi tot l'electorat.

Un Ajuntament sacsejat

L'Ajuntament de Figueres ha tingut una trajectòria sacsejada. Els resultats del 79 donaren la victòria al PSC, però una majoria de regidors de centre i dreta. Per coses de la votació sortí elegit alcalde el cap de llista socialista, Josep M. Ametlla, defenestrat al cap de quatre dies en un episodi desafortunat. Després d'un període d'interinitat, fou elegit nou batlle el convergent Miquel Esteba, que tampoc no durà gaire, fins que el també convergent Eduard Puig Vayreda fou elegit alcalde definitiu.

Definitiu fins al 8 de maig, perquè Puig Vayreda no figura en la candidatura de CiU per pròpia voluntat. Com a recanvi —com donà a entendre Roca i Junyent quan anà a fer la presentació de la llista figuerenca—, CiU presenta com a alcaldable l'industrial fruiter Marià Lorca, amo de Miquel i Lorca SA, diputat no adscrit al Parlament de Catalunya —procedent de Centristes-UCD— i regidor de finances de l'Ajuntament de Figueres.

En Lorca ha estat el blanc de totes les crítiques des que se sabé la seva designació com a alcaldable, tant des de la competència com per part dels mateixos militants convergents part dels quals estan desenganyats pel fet que el capdavant de «la seva» candidatura hi hagi un membre del grup municipal centrista que temps enrera «retirà la confiança» a l'alcalde de CiU, de sense que de moment l'hi hagi tornada i sembla que ja no l'hi tornarà. D'en Lorca també es diu que, de nacionalista, no en

(Passa a la pàg. següent)

BARCELONA, VOL RESULTATS

Paguem impostos. Volem serveis.

ara, tu TRIAS

Durant els darrers anys, els impostos han crescut d'una manera desmesurada. L'Ajuntament ingressa més diners que mai, però, així i tot, l'endeutament municipal ha assolit xifres sense precedents: 100 mil milions de pessetes. Cal acabar amb la gestió que ens ha conduït a aquesta situació. Cal acabar amb els impostos excessius, que ofeguen l'activitat econòmica a la nostra ciutat. Cal que els impostos que paguem siguin, en lloc d'una càrrega, una bona inversió, recuperable a curt termini en forma de serveis i qualitat de vida.

vota CONVERGÈNCIA I UNIÓ